"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କର ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ବି ମନେ ନ ପଡନ୍ତୁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହେଲା— ପିଲାମାନେ, ନିଦ୍ରାଜିତ୍ ହୁଅ । ସକାଳର ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ସେହି ସମୟରେ ଉଠି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ତୁମେ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠୁନାହଁ ତେବେ ଯିଏ ଶୋଇବ ସିଏ ହରାଇବ, କେବଳ ଶୋଇବା ଏବଂ ଖାଇବା— ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁକିଛି ହରାଇବା ସେଥିପାଇଁ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ।

ଗୀତ:- ତୁମେ ରାତ ଗବାୟୀ ଶୋ କେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି କାହାଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କେବଳ ଖାଇବା ଏବଂ ଶୋଇବା, ଏହା କୌଣସି ଜୀବନ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ମିଳୁଛି, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ନିଜର ଝୋଲି ଭରପୂର କରୁଛ । ପୁଣି ବି ଯଦି ଖାଇବା ଏବଂ ଶୋଇବାରେ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବ ତେବେ ସବୁକିଛି ହରାଇବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ଉଠିବାର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । କାହିଁକି ନା ସକାଳେ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ରହିଥାଏ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ ନିଜର ସ୍ୱଧର୍ମରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥାନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ଦିନରେ ତ ମାୟାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜଞ୍ଜାଳ ଥାଏ । ତେଣୁ ସକାଳର ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ କଉଡିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛୁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆମର ସନ୍ତାନ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ମୁଁ ହିଁ ସୌଦାଗର ଅଟେ । ତୁମର ଏହି କଉଡିତୁଲ୍ୟ ଶରୀର ଓ ମନର ପାଇ ପଇସାର ବି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମର ପୁରୁଣା ସବୁ କିଛି ନେଇ ପୁଣି ଦେଇ ଦେଉଛି ତେଣୁ ଏହାକୁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ଭାଳ । ତୁମେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ଧରି ଗାୟନ କରି ଆସିଛ— ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ଜୀବନ ଦେବି, ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବି । ମୋର ତ ଏକମାତ୍ର ଜଣେ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସଜନୀ ଅଟ ନା । ତେବେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରିୟତମଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ନା । ଦେହ ସହିତ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ନା ଏ ଶରୀର, ନା ଆଉ କିଛି ମନେପଡୁ । ଏତିକି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସକାଳର ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ତୁମର ଏହା ପ୍ରକୃତ ଯାତ୍ରା ଅଟେ । ତୁମେ ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ଅନେକ ଯାତ୍ରା କରିଆସିଛ କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତି ତ ପାଇ ନାହଁ, ତେଣୁ ତାହା ମିଛ ଯାତ୍ରା ହେଲା ନା । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଯାତ୍ରା । ମନୁଷ୍ୟ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଅମରନାଥ, ବଦ୍ରୀନାଥ ମନେ ରହିଥାଏ ନା । ମୁଖ୍ୟତଃ ୪ଟି ଧାମ ରହିଛି । ତୁମେ କେତେ ଧାମ ଯାତ୍ରା କରିଛ! କେତେ ଭକ୍ତି କରିଛ ? ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ଭକ୍ତି କରିଆସିଛ । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଗାଇଡ୍ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେବଳ ମୁକ୍ତିଧାମ କଥା କହିବେ କିନ୍ତୁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ତ ସେମାନେ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ କ୍ଷଣିକ ସୁଖ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛୁ ସେତେବେଳେ ଆମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଆମେ ସୁଖୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଏହିକଥା ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ନା । କିନ୍ତୁ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ଯିଏ ଶୋଇବ ସିଏ ହରାଇବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ— ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ମିଳିଛି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଯଦି ତୁମେ ସକାଳୁ ନିଦରୁ ନ ଉଠିବ ତେବେ ବୁଝାଯିବ ଯେ ଇଏ ବାସ୍ତବରେ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ ସକାଳୁ ଉଠି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ, ସାଜନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଛ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ ସାରା କଳ୍ପ ଭୁଲିଯାଇଛ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପ୍ରିୟତମ ଅଥବା ବାବାଙ୍କ ରୂପରେ ମନେ ପକାଉଛ । ସଜନୀ ସାଜନକୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ପିତା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ତଳକୁ ଖସିଯିବ । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବାଙ୍କର ମତ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ କିପରି ଜାଣିବୁ ଇଏ କାହାର ମତ । ତେବେ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଏହାଙ୍କ (ବ୍ରହ୍ମା) ମତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ଦାୟୀ ହେବେ । ଯେପରି ଲୌକିକରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାପା ଦାୟୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁତ୍ର ହିଁ ପିତାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥାଏ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରୁଅଛି । ଇଏ ବାବାଙ୍କର ମୁରବୀ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ

ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିକଥା ଜାଣିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ କାହାର ମତରେ ଚାଲୁଛୁ, କିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ? ଏମାନେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସକାଳୁ ଉଠୁନାହାଁନ୍ତି, ଯୋଗ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେଉନାହିଁ । ବାବା (ବ୍ରହ୍ମା) ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛି ତାହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋର କର୍ମଭୋଗ ଶେଷ ହେଉନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର କଥା ନୁହେଁ ନା । ଅନେକ ଜନ୍ମର କର୍ମର ହିସାବ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ— ଏହି ଜନ୍ମରେ କରିଥିବା ପାପ କର୍ମ କହିଦେଲେ ଅଧାଦୋଷ କ୍ଷମା ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ— ମୁଁ ଜାଣିଛି ଏବଂ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମେ ବହୁତ ପାପ କରିଆସିଛ । ତୁମକୁ ଧର୍ମରାଜ ଗର୍ଭଜେଲର ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବିକର୍ମ ବିନାଶ କରୁଛ ତେଣୁ ତୁମକୁ ଗର୍ଭ ମହଲ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତ ମାୟା ନଥିବ ଯିଏକି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇବ ଏବଂ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ସେମାନେ ଭୋଗ କରିବେ । ତେବେ ଅଧାକଳ୍ପ ଈଶ୍ୱରୀୟ ରାଜ୍ୟ, ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ସର୍ପର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ' ଏହାର ନକଲ କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭ୍ରମରୀ ଯେପରି କୀଟକୁ ନିଜର ଘରକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପତିତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଛ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରିଦେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ । ଏହି ଭ୍ରମରୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଏମିତି ତ' ଏଠାକୁ ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି କେହି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ରହିଯାଉଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରୁ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ତୋଫାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହନୁମାନ ଅଟ । ତେବେ ମାୟା ଯେତେ ବି ତୋଫାନ ଆଣୁ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗକୁ କେବେ ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି— ସାବଧାନ ରୁହ! ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ତୀର୍ଥକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ଧକ୍କା ମଧ୍ୟ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଆଉ କେଉଁ ଆଡେ ବି ଯିବାର ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେପକାଇବାର ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହାକୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗର ବଳ ଏବଂ ଜ୍ଞାନବଳ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଥାଏ । ଯଦି କେହି ବି କାଇଦାହୀନ ହୋଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ହିଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିବ ତେବେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । କାହାକୁ କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ଥ ହୁଅ ନାହିଁ । ନିଜ ମନ ନିଜକୁ ଖାଇବ ଯେ— ଆମେ ତ' ଏତେ ପାପ କରିଛୁ । ଅଜ୍ଞାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନ ଖାଇଥାଏ । ମରିଗଲେ ପୁଣି ହାୟ-ହାୟ କରିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସବୁ ପାପ କର୍ମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥାଏ । ଗର୍ଭଜେଲକୁ ଯିବା ମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସବୁ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନେ ପଡିଥାଏ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ତ ହାୟ-ହାୟ କରିବାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କର ନାହିଁ । ଜେଲୱାର୍ଡ ରହିଥାନ୍ତି ନା । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜେଲୱାର୍ଡ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ଗର୍ଭଜେଲର ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଯଦି ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିଗଲ ତେବେ ବହୁତ ଆଘାତ ଲାଗିବ । ପ୍ରଥମ ହେଲା ଅଶୁଦ୍ଧ ଅହଂକାର ପୁଣି କାମ, କ୍ରୋଧ ରହିଛି । କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ତୁମକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଆସିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ସୁଖ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ନା । କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସକାଳୁ ଉଠି ପାରିବୁ ନାହିଁ ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଗୋବର ଆଦି ଉଠାଇବାକୁ ପଡିନଥାଏ, ସେଠାରେ କେହି ମେହେନ୍ତର ରହିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତ' ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଚାକର ଆଦି ଆଉ ରଖୁନାହାନ୍ତି । ସ୍ୱତଃ ସବୁ କିଛି ସଫା ହୋଇଯାଉଛି । ସେହିଭଳି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କୌଣସି ଆବର୍ଜନା ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ, ବାକି ଚଣ୍ଡାଳ, ଦାସ-ଦାସୀ ଆଦି ରହିଥାନ୍ତି ।

ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂରା ରାଜଧାନୀର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଡ୍ରାମାକୁ ବୁଝିଗଲଣି । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦଘାଟନ କରିବା ପାଇଁ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ ଡାକୁଛ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ଯେ ଉଦଘାଟନ କରାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ଭାରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲା, ଏବେ ଭାରତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଭାରତର ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହିକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଯେ ଏମାନେ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ତେଣୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କୁହାଯାଉଛି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଯଦି ଡ୍ରାମାକୁ ନ ଜାଣିଲ ତେବେ ବାକି ଆଉ କେଉଁ କାମର ଅଟ । ଏମିତି ତ' ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବି.କେ.ଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ପବିତ୍ରତା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଏବଂ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥାନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ' ଅଲଗା କଥା । ପତିତ-ପାବନ ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରିଲାବାଲା ମନୁଷ୍ୟ ଗୁରୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ତେବେ ତୁମର ପଦ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯିବ । ଭାରତ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ କିପରି ହୋଇଛି, ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛନ୍ତି.... ଏହି କଥା ବୁଝାଅ । ଏହି କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବାର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ହିଁ ଥିଲେ । ତାକୁ ସୁଖଧାମ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗ ପୁଣି ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି କଥାକୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବସି ବୁଝାଇବ ତେବେ ତୁମର ବହୁତ ମହିମା ହେବ । ଖବରକାଗଜ ବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ

ସେମାନେ ନିଆଁ ଲଗାନ୍ତୁ ଅଥବା ପାଣି ଢାଳନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଲଢେଇ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଲାଗିବ । ଭାରତରେ ରକ୍ତର ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହେବ । ସର୍ବଦା ଭାରତରେ ହିଁ ରକ୍ତର ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଆସିଛି, ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ମାର୍‌ପିଟ୍ ହୋଇଥାଏ । ବିଭାଜନ ହେବା ସମୟରେ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଏପଟ-ସେପଟ ହୋଇଗଲେ । ଏକଦମ୍ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜଧାନୀ ହୋଇଗଲା । ଭାରତରେ ହିଁ ରକ୍ତର ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେବେ ଯାଇ ଘିଅର ନଦୀ ବୋହିବ । ତେବେ ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଉଛି ? ବାକି ଅଳ୍ପ ରହିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପାଣ୍ଡବ ଗୁପ୍ତ ବେଶରେ ଅଛ ।

ତେବେ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାର ଥାଏ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମେ ମହିମା କରାଯାଇଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଲେଖାଯାଇଛି, ଏହି ରହସ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକ ମୃଗତୃଷ୍ଣା ସମାନ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଜସ୍ୱ ଯୋଜନା ଚାଲିଛି । ମହାଭାରତରେ ଦେଖାଯାଇଛି ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ମହାପ୍ରଳୟ ତ ହେଉ ନାହିଁ । ତୁମ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ବୁଝିଯାଆନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି! ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ । ଏହା ବଂଶାବଳୀ ଅଟେ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଆଦି ପିତା । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ ତ ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଗଲେ ନା । ଶିବଙ୍କୁ ଆଦିପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ କେବଳ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଆଦିପିତାର ଉପାଧି ହେଉଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆଦି ମାତା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ତୁମକୁ ଏହିସବୁ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ସିଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ପୁଣି କେତେ ବଂଶଧର ବାହାରୁଛନ୍ତି । ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଏଭଳି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ତ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ କରାଇବା ଉଚିତ୍, ଆପଣ ଏହାର ପ୍ରବନ୍ଧ କରିକି ଦିଅନ୍ତୁ । ଦେଖ ଆମକୁ ୩ ପାଦ ଭୂମି ମିଳୁନାହିଁ ପୁଣି ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଆପଣ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିକି ଦେଲେ ଆମେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାର ସେବା କରିବୁ । ଯଦି ସିଏ ତୁମକୁ ଟିକିଏ ବି ସହଯୋଗ ଦେବେ ତେବେ ସମସ୍ତେ କହିବାକୁ ଲାଗିବେ ଯେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ହୋଇଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କଉଡିତୁଲ୍ୟ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି ତାକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରି ନିଜେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ସେଥିରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ବଳ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବଳ ଦ୍ୱାରା ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଦା ସର୍ବଦା ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ୱାରା ଉଡନ୍ତା ସ୍ଥିତିରେ ଉଡୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଉଡତିକଳାର ଆଧାର ହେଲା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହୁ । କାର୍ଯ୍ୟ କେମିତି ବି ହୋଇଥାଉ ସଫା କରିବା ହେଉ, ବାସନ ମାଜିବା ଇତ୍ୟାଦି ସାଧାରଣ କର୍ମ ହେଉ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ରହୁ । ଉଡନ୍ତା ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ସବୁବେଳେ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ୱାରା ଉଡୁଥିବେ, ସେମାନେ କେବେ ବି ସଂଶୟରେ ଆସିବେ ନାହିଁ, ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଥକି ଅଟକି ଯିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯିଏ ନିର୍ମାଣ, ଅଥକ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ଜ୍ୟୋତି - ସିଏ ହିଁ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****